

Гърцитѣ не обичали грознитѣ хора, хилавитѣ, слабитѣ или болнитѣ дѣца. Тѣ завеждали дѣцата още отъ малки въ едни дворове съ широки покриви. Въ тия дворове или подъ стрѣхитѣ, наречени *гимназии*, карали дѣцата да се надтичватъ, да се надскачватъ, да хвърлятъ дискъ, да мѣтатъ копие и да се борятъ; сжщо тѣй упражнявали ги да яздятъ и прѣпуската коне, да плаватъ, да играятъ разни хора и игри. Който надтичвалъ, надпрѣпусквалъ, надскачвалъ и т. н. получавалъ награда лавровъ вѣнецъ на глава и това се броило за много славно нѣщо. Всички поздравявали побѣдителя, а той и родителитѣ му много се радвали. Прѣзъ всѣки 4 години въ града Олимпия ставали тържествени игри, наречени *олимпийски*; всѣки обученъ момъкъ отивалъ тамъ да си покаже изкуството и да получи награда. Подиръ гимнастиката идѣла *музиката*. Младитѣ трѣбвало да се научатъ да свирятъ на нѣкой инструментъ, да пѣятъ, да декламиратъ стихотворения и хубаво да разказватъ. Гърцитѣ казвали: *съ гимнастиката се упражнява тѣлото, а съ музиката се упражнява душата*. Който знае гимнастика, зло не върши, а който знае да свири, пѣе и декламира — зло не мисли.

Освѣнъ гимнастиката и музиката, гърцитѣ особено атинянитѣ, учили дѣцата си на четмо, писмо и всѣкакви науки. Всѣки баща билъ длъженъ да изпрати синоветѣ си при нѣкой учителъ да ги научи да четатъ, пишатъ и смѣтатъ. Онзи баща, който не даде на синоветѣ си образование, нѣмалъ право да иска отъ тѣхъ да го хранятъ, кога остарѣе.

Гърцитѣ зели писмото (азбуката) отъ финикийцитѣ, обработили го по-добрѣ, та учението въ